

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22.6.2017 v senátě složeném z předsedy JUDr. Benno Eichlera a přísedících Ing. Ladislava Langmajera a Karla Gottharda, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED]

j e v i n e n, ž e

dne 20.11.2011 okolo 13.00 hod. v [REDACTED], v lesním porostu naproti kruhovému objezdu v ulici [REDACTED] po předchozí domluvě na sexuálních službách, které mu měla poskytnout poškozená [REDACTED] nar. [REDACTED], tuto odvedl do zchátralého dřevěného domku, a když poškozená požadovala vydání sjednané finanční hotovosti předem, vytáhl z oděvu blíže nezjištěný nůž délky okolo 30 cm, ostří čepele přiblížil k obličeji poškozené s výzvou, aby se svlékla, což ze strachu učinila, přičemž si ponechala kalhotky a žádala obviněného, aby nůž odložil, načež obžalovaný ji zmíněným nožem kalhotky přeřízl a odhodil na hromadu oděvů poškozené a dále se na ní s nožem v ruce domáhal orálního sexu, čemuž poškozená ze strachu vyhověla a následně na ní vykonal sex vaginální i anální, a když na ní požadoval další sexuální praktiky, poškozená využila jeho nepozornosti a z místa činu nahá, oblečena pouze do ponožek, utekla na silnici ke kruhovému objezdu, kde zastavila projíždějící vozidlo a domohla se tak přivolání hlídky Městské policie v Mostě a hlídky Policie ČR, které se na místo dostavily,

t e d y jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a se zbraní,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a),c) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **č t y ř /4/ r o k ů**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s o s t r a h o u .**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **r u š í** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Plzeň – město ze dne 27.2.2015, sp. zn. [REDAKCE], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uvedeno v petitu tohoto rozsudku.

Původní rozsudek byl usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8.3.2016, č.j. [REDAKCE], zrušen a byl vrácen k novému projednání s tím, že nebyl respektován postup předpokládávaný ustanovení § 219 odst. 3 tr. řádu. Jelikož obžalovaný nesouhlasil se čtením protokolů z předchozích hlavních líčení, soud provedl veškeré důkazy provedené v tomto líčení opětovně.

V novém hlavním líčení obžalovaný uvedl, že v še, co je mu kladeno za vinu, se zakládá na lži a není to pravda. Jinak uváděl stejné okolnosti jako v předchozích hlavních líčeních, tedy že byl na návštěvě u babičky své přítelkyně, které ukazoval fotografie, neboť se jemu a přítelkyni narodilo dítě. Od babičky odešel asi ve 13.50 hodin, ujel mu autobus a tak se rozhodl jít pěšky za přítelkyní do nemocnice do Mostu. Cestou potkal u přechodu vedle kruhového objezdu poškozenou a ta mu nabídla sexuální služby. Po chvíli uvažování na to přistoupil, domluvil se na kompletních sexuálních službách, což zahrnovalo orální, vaginální i anální sex, vše za částku 300,- Kč. Poškozená jej odvedla do spáleniště nedaleko kruhového objezdu. Okolí bylo notně zarostlé keři, musel se tam prodírat. Mezi poškozenou a obžalovaným došlo mezi nimi k orálnímu, vaginálnímu i análnímu, celé to trvalo maximálně 5 minut, pak mu to začalo být nepříjemné. , začal se oblékat a chtěl odejít. Poškozená začala vyhrožovat, že bude obžalovaný litovat, říkala, že ji má připlatit, že služby byly za víc než 300,- Kč. On jí řekl, že jí nic nedá, že se stejně neuspokojil. Ona za ním křičela, že toho bude litovat. Poškozená byla nahá, on byl částečně oblečený, měla s sebou dvě igelitky, on měl světlou bundu a světlé kalhoty. Žádný nůž s sebou neměl, ničím jí nevyhrožoval, ani jí vyhrožovat nemohl. S poškozenou tam byl sám, nikoho jiného se v okolí nevšimnul, To místo bylo zarostlé, žádná

vyšlapaná cestička tam nevedla. Vše se odehrálo na jednom místě, nikam nechodili. Poté co se oblékl, odešel stejnou cestou jako na místo přišel, šel za přítelkyní do nemocnice, tam došel za 20 – 25 minut, ona zjistila, že s ním něco je, on jí řekl, že mu jedna cikánka vyhrožovala, neřekl jí, že s ní měl pohlavní styk, řekl jí, že po něm ta cikánka chtěla více peněz, on že jí je nedal a ona mu začala vyhrožovat. Přítelkyni neřekl, že jí byl nevěrný. Přítelkyně mu řekla, že jediný způsob, jak jej může dostat, je znásilnění a že si to může i vymyslet a poradila mu, aby se šel zeptat na sesternu o patro níž, zda tam náhodou nepřišla nějaká osoba ohledně znásilnění, řekli mu, že takové infima ce nemohou poskytnout. Potom šli na návštěvu za kamarádkou, tam si všiml poškozené a řekl to i své družce, že je to ona. Poškozená tam seděla a dívala se jakoby do neznáma. Potom ho zatkli, s policisty nemluvil. On se jich ptal, co se děje a vzhledem k tomu, že byla poškozená na gynekologii a on se tam byl ptát na znásilnění, tak mu došlo, o co se jedná. Poškozená neměla spodní prádlo, ani podprsenku, ani spodní kalhotky. Je pravda, že poté, co jej poškozená v nemocnici uviděla, začala křičet: „To je on, to je on!“ Na místě, kde došlo k souloži, tak si nevšimnul, jestli se tam povalovalo dámské spodní prádlo, nevšiml si tam ani žádného rozřezaného spodního prádla. Po jeho odchodu z místa tam poškozená zůstala, co dělala dál, to on neví. Poškozenou před událostí viděl ve vlaku, kde dělал charitu, bylo to krátce před tou událostí, prodával magnetky pro Sluníčko – Dětský domov v Mostě. Neví, proč poškozená vypovídá tak, jak vypovídá, možná se dotkl její osobnosti, když řekl, že takovou špinu už podporovat nebude. Tehdy nosil rozpuštěné vlasy pod ramena, měl bradku. Také nosil brýle. Ten sex byl její nápad, ona jej oslovila, ptala se jej, jak to dopadlo ve vlaku, poznala jej a poté mu nabídla sex. Nejdříve byl orální, potom klasický a nakonec anální. Potom chtěla ještě orální, ale to mu již bylo odporné a odešel. Peníze po něm začala chtít, když odcházel, řekla že chce víc peněz, jinak bude litovat. Říkala toho více, ale to už si nepamatuje, taky říkala něco cikánsky, tomu nerozuměl. Neměla žádný hysterický záchvat, říkala to normálně, jen s trochu zvýšeným hlasem. Když jí potom viděl v nemocnici, bezpečně to byla tatáž osoba. Ten den rozhodně u sebe žádný nůž neměl, ten začal nosit až později, jednalo se o lovecký nůž stříbrné barvy, který mu byl ukraden v roce 2014. S poškozenou se potkal, když on šel do [REDAKCE] směrem od [REDAKCE], ona šla z města směrem k [REDAKCE] po hlavní silnici, šli jakoby proti sobě. On měl u sebe dost peněz v peněžence, asi 1.500,- Kč. Poškozená viděla, že peníze má, ale nevěděla kolik.

Podle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státního zástupce soud přečetl výpověď svědkyně [REDAKCE], družky obžalovaného, ze které zjistil, že tato využila svého zákonného práva a ve věci odmítla výpověď.

Svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že se po těch letech pamatuje jen, že zastavila pobíhající nahé ženě, byla špinavá, říkala, že jí nějaký chlap znásilnil a že jí vyhrožoval nožem. Svědkyně jela ze [REDAKCE] vše se seběhlo u zastávky u [REDAKCE]. Ta žena byla špinavá, neměla zuby a na sobě měla jen strakatá hnědé ponožky, snad o tři čísla větší. Pobíhala tam mezi auty, nikdo kromě svědkyně jí nezastavil, byla tam sama, svědkyně neviděla, odkud vyběhla. Ta žena byla vyděšená, nervózní, svědkyně zvedla telefon a zavolala policii. Ti jí řekli, aby tam počkala do jejich příjezdu, toto řekla i té ženě. Nechtěla jí brát do auta, byla špinavá, a svědkyně v autě měla dvě děti. Ta žena měla špinavá záda, směrem od hýždí nahoru, celá byla ušmudlaná. Policie přijela za chvíli, asi během 10 minut. Svědkyně pak odjela. Svědkyně si nevšimla, jestli žena krvácela, vzhledem k časovému odstupu si již nepamatuje, zda ta žena mluvila něco o znásilnění, vzpomíná si, že říkala, že jí někdo vyhrožoval nožem, ukazovala i jak velkým nožem, máchala rukama. Pořád vše opakovala dokola, třásla se, byla celá mimo, ubrečená, rozrušená, prostě vyděšená. Říkala, že se to stalo někde v boudě, která byla napůl spálená. O pachateli se nezmiňovala. Svědkyně ženu uviděla

poprvé, když přijížděla od kruháče, zastavila pár metrů od zastávky. Bylo to kolem třetí odpoledne, přesně si to již nepamatuje, nikoho jiného kromě té ženy tam pohybovat se neviděla. Ta žena měla na sobě jen ty ponožky, nic víc na sobě neměla, ani v ruce

Poškozená [REDAKCE] v hlavním líčení v podstatě vypověděla totéž jako v minulých hlavních líčeních, s malými nepřesnostmi (kdy soud přečetl její výpověď z hlavního líčení ze dne 9.5.2013) tedy, že obžalovaného poprvé potkala ve vlaku, když jela z [REDAKCE] a poté ho potkala na kruhovém objezdu. Dali se do řeči a on se jí zeptal, jestli si nechce vydělat sexem. Ona souhlasila a řekla si za „kouření“ za 200,- Kč a sex za 300,- Kč. Domluvili se na sexu, peníze jí dopředu nedal, místo určil on, ona šla za ním. Došli až na místo, kde byl vyhořelý barák, byl schovaný v křoví, byli tam sami. Když došli na místo, řekl, že si sáhne pro peníze, ale místo toho vytáhl nůž. Byl to velký stříbrný nůž, čepel asi 20 cm, měl zoubky, nebyl to obyčejný kuchyňský nůž. Nůž držel obžalovaný v ruce, mířil jí s ním na tělo, ale kam přesně, neví. Ona mu na to řekla jen, že jí překvapil. On jí řekl, aby se svlékla a stála tam jen v kalhotkách, které on jí zepředu tím nožem roztříhnul, udělal to jedním tahem, kalhotky spadly dolů, ona si lehla a on jí znásilnil. Nejprve do ní vnikl a souložili, ona ležela na zádech, ona na ní neležela, jen klečel mezi nohama. Poté byl sex do zadku a poté bylo „kouření“. Soulož trvala jen chvíli, ona neřekla ani slovo, nemohla mluvit, bála se, že jí nenechá naživu, že jí určitě zabije. Při souloži měl nůž položený na zemi, vedle ruky. Poté chtěl, aby si na něj sedla, a v tomto momentě ona utekla, co dělal on, neví. Utekla na silnici, zastavila ji nějaká paní, která zavolala i policii a zůstala tam s ní, než přijela policie. Poškozená utekla nahá, měla na nohou jen ponožky, ty měla po celou dobu znásilnění. Nožem jí obžalovaný nijak nezranil, jen jí jím hrozil. Říkal jí jen, že se má svléknout, jinak nemluvil, když utíkala pryč, ani na ní nekřičel. Ničím jí nevyhrožoval, jenom měl v ruce nůž, kterým na ní mířil a při souloži jej měl u pravé ruky. Je přesvědčená o tom, že první byla soulož do zadku, poté „kouření“ a poté soulož do pochvy, všechno trvalo jen chvíli, už neví, co bylo první a co druhé. Když vypovídala na policii, tak byla vystresovaná. Na policii učinila výpověď, ale nečetla jí po sobě, jedná se o její podpis. Kdyby sex proběhl tak, jak se domluvili, tak by to bylo v pořádku. Od doby, co vytáhl nůž, tak se bála, že jí zabije, kdyby jí jenom znásilnil a nechal jí na pokoji, tak by na to třeba zapomněla, neměl ten nůž vytáhnout. O „kouření“ si obžalovaný řekl, když mělo dojít k souloži, tak říkal, aby si lehla a roztáhla nohy. Obžalovaný držel nůž ve výši jejího obličeje, asi půl metru vzdálený, bála se o život a tak na všechno přistoupila, bála se, i když nepoužil žádné výhrůžky. Po příjezdu policie jí odvezli do nemocnice, sestra jí tam říkala, že on s ní mluvil a ptal se jí, jestli tam nebyla nějaká holka kvůli znásilnění. Tam také obžalovaného poznala, řekla, že je to ten, co jí chtěl znásilnit a zabít. On na ní koukal a říkal, že to není pravda. Nedostala od něj žádné peníze, měla je dostat na místě, ale místo toho na ní vytáhnul nůž, měl ho v pravé ruce a čepel směřovala k ní. Dále dodala, že měď měla v batohu, měď pálila ten samý den, že již dva roky neužívá omamné látky, obžalovaný při řezání kalhotek se jich nedotkl, jen vzal nůž a normálně je uříznul. Žádné zranění na těle neměla. Obžalovaný měl bílou bundu. Při souloži byla ona nahá a on měl stažené jen kalhoty. Když utíkala z toho místa, tak na sobě měla jenom ponožky, běžela skrz křoví, policajti jí potom z toho místa k jejich autu přinesli i její věci a batoh. Když na ní ten nůž vytáhnul, tak nic neříkala, úplně oněměla, bála se mluvit. To znásilnění se mělo odehrát buď před vánoci nebo po nich. V nemocnici tam měl obžalovaný svoji ženu, šel za ní asi na návštěvu. Na to už si moc nepamatuje. Na tom místě jí ale říkal, že jde od babičky. Sestra v nemocnici jí říkala, že on se po ní ptal a také jí ho ukázala.

Svědék [REDAKCE] strážník MP Most, v hlavním líčení vypověděl shodně jako při minulém hlavním líčení, že se svým kolegou [REDAKCE] byli vysláni pod [REDAKCE]

k autobusové zastávce, na oznámení nějaké ženy, že byla zastavena úplně nahou ženou. Po příjezdu na místo jim oznamovatelka uvedla, že ta žena na ní mávala, aby zastavila a řekla jí, aby volala policii. Ta nahá žena byl poškozená, byla úplně nahá, proto jí dali pláštěnku z vozidla. Na místě jim uvedla, že kousek nad tou zastávkou v lesíku v nějaké polorozpadlé boudě byla znásilněna nějakým neznámým mužem, oni informovali operačního, který zavolal PČR. Poškozenou vzali do vozidla a zajeli k té boudě, aby zajistili místo činu, provedli i kontrolu místa, už tam nikdo nebyl. Našli jen tašku s osobními věcmi, toto si převzala policie a čekalo se na příjezd kriminalistů. Poškozená uvádělo, že jí to udělal mladý muž ostříhaný na mikádo. Svědek si již nevzpomíná, v kolik na místo přijeli. Poškozená jim řekla, že pachatel byl muž asi 25 let starý, že s ním jela vlakem z Chomutova, měl by to být špinavý blondák. Uváděla, že s tím mužem měla domluvený sex a on na ní posléze vytáhl nůž a rozřezal jí spodní prádlo. Poškozená byla rozrušená, říkala, že ho zná z vlaku, nabízel zde nějaké věci pro charitativní organizaci Sluníčko, dostala strach a v nestřežený okamžik odtamtud utekla. Sex byl domluvený, ale on na ní vytáhnul nůž a rozřezal jí kalhotky. Zda je na místě viděl, svědek neví. Na místě se mohl zdržet asi půl hodiny, než dorazila PČR. Poté byla poškozená odvezena na policejní ředitelství. Ta bouda byla nedaleko silnice v lesíku, ale nejednalo se o žádný hustý porost, na místo činu oni došli pěšky, na to místo se nemuseli nijak prodírat. Nevzpomíná si, že by na sobě měla poškozená škrábance.

Svědka [REDAKCE] příslušník PČR, v hlavním líčení vypověděl, že si na událost moc nepamatuje, byl volaný na místo činu jako operativec, prováděl vyšetřování společně s technikem. Na místě činu dělal optativu, byl k ruce technikovi, místo činu byla hrůza a běs, bylo to nějaké zbořeníště, částečně ohořelé. Poškozená byla jen v ponožkách a uvedla, že na místě činu by měly být nějaké osobní věci, to se jí snad pak i předávalo. Když tam přijeli, tak poškozená tam byla jen v plášti a v ponožkách a řekla, že byla znásilněná a že jí pachatel ohrožoval nožem a potom utekl. Popsala i pachatele, že byl malý a měl dlouhé vlasy. Ohledání místa činu bylo provedeno důkladně, byly tam zajištěné nějaké věci, včetně jejich rozříznutých kalhotek. Nůž se tam nenašel. Na místě také našli nějaké tašky, igelitky, v tom snad měla mít nějaké věci ta poškozená. Svědek má pocit, že poškozená říkala, že kalhotky jí rozříznul pachatel. Poškozená také uváděla, že se s pachatelem potkala ve vlaku při cestě z Chomutova do Mostu. Poškozenou měli v automobilu „měšťáci“, jeli s ní na vyšetření na gynekologii do Nemocnice Most. Čekali na výsledky vyšetření, dostavil se tam obžalovaný, a následovala reakce poškozené, on mezi ně musel skočit, nechal si přivolat hlídku a obžalovaný byl zadržen. Reakce poškozené byla jednoznačná a okamžitá, začala ječet, ukazovat na obžalovaného a křičet „To je on, to je on, co mi to udělal.“ Svědek obžalovaného oddělil od paní, se kterou tam obžalovaný přišel, šli za lítačky, a tam přivolał obvodní hlídku, ti přijeli, svědek jim obžalovaného předal. Obžalovaný s poškozenou v nemocnici nemluvil, svědek je oddělil okamžitě. Co se týče způsobu znásilnění, tak poškozená uvedla, že při tom ohrožování nožem ho měla obžalovanému nejdříve „vykouřit“, potom že mělo dojít na samotný vaginální sex, a snad říkala, že byl styk i do zadku, ale není si jistý. Proto jeli na gynekologii kvůli stěrům. Na místo dorazili v jednu nebo ve dvě odpoledne, bylo mokro, snad pršelo. To místo bylo mimo silnici, byl tam porost, vyšlapané cestičky, ale ne pravidelně.

Svědka ing. [REDAKCE] příslušník PČR, v té době hlavní vyšetřovatel tohoto případu, výpověď svědka [REDAKCE] potvrdil a dodal, že poškozená jim na místě říkala, že se s pachatelem nejdříve domluvili na placeném sexu, ale že se pak něco zvrtilo a většinu sexuálních praktik pak mělo probíhat pod hrozbou zbraně – nože. A měl poškozené nožem rozříznout spodní prádlo, to se na místě našlo. V nemocnici, kam poškozenou odvezli na vyšetření, seděl svědek s poškozenou před vyšetřovnou na chodbě, najednou se otevřelo křídlo

dveří, vyšla paní v županu a za ní se krčil obžalovaný, svědkovi připadalo, že se za tou paní schovává. V tu chvíli poškozená, okamžitě jak ho uviděla, začala hystericky a emotivně křičet: „To je on, co mi to udělal, to je on, co mě znásilnil!“ S kolegou jej oddělil od té paní, se kterou šel, odvedli jej za dveře, aby se neviděl s poškozenou a přivolali přes operačního důstojníka hlídku. Ten muž – obžalovaný – se mezitím snažil s nimi komunikovat a vysvětloval mu, že k sexu s poškozenou došlo, že to byla „placená služba“, že poškozená je prostitutka. Nůž u obžalovaného neviděl. Obžalovaný se snažil vyvracet, že poškozenou znásilnil, ale to bylo za přítomnosti jeho družky nebo manželky, když tam nebyla, tak doznal, že s poškozenou měl placený sex. Na místě činu jim toho poškozená moc neřekla, v té nemocnici se zalykala, plakala, v tu chvíli mu její líčení připadalo věrohodné.

Svědék [REDAKCE] příslušník PČR, v hlavním líčení uvedl, že si na předmětnou událost vůbec nepamatuje, soud tedy podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu přečetl jeho výpověď z přípravného řízení, ze které zjistil, že na místo dojel se svým kolegou [REDAKCE], kdy před tím z hlášení vyrozuměl, že u vjezdu do autodromu u kruhového objezdu má být nějaká nahá žena a že na místo jede již hlídka MP. Ta tam také v době jejich příjezdu stále. Strážník MP jim řekl, že jim žena řekla, že byla znásilněna mužem, který byl ozbrojen nožem a že k tomu mělo dojít v polorozbořeném vyhořelém domku nedaleko od kruhového objezdu. Provedli obhlídku místa, ale nikoho podezřelého tam nezadrželi ani neviděli. Onoho pachatele nakonec zadrželi v nemocnici a svědek s kolegou byli do nemocnice vysláni, aby jej přivezli do policejní cely. Obžalovaný jim řekl, že měl od družky povolené sjednat si sex, protože ona byla tehdy v šestinedělí, potkal se s poškozenou na kruhovém objezdu, domluvili se na kšeftu za tři stovky. Ona souhlasila šli do té boudy, obžalovaný odevzdal poškozené peníze, došlo na sex, on se nemohl udělat a tak chtěl skončit. Ona si asi všimla, že má u sebe víc peněz a chtěla po něm další, on jí je nedal a ona mu řekla, že ho udá za znásilnění. On potom z místa činu odešel a šel do nemocnice za přítelkyní, kde byl zadržen. Svědek mluvil také s poškozenou, která mu řekla, že obžalovaného potkala na kruhovém objezdu u [REDAKCE], kde stála ta rozpadlá chata. Zнала ho prý už z dřívějšíka, měli domluvit pohlavní styk za peníze, šli do té chatky, ona po něm chtěla peníze, on jí žádné nechtěl dát, a místo toho na ní vytáhl nůž a donutil ji nejdříve k orálnímu sexu, pak jí řekl, ať si lehne na záda a měli spolu pohlavní styk. Protože jí řekl, že jí zabije, udělala vše, co po ní chtěl, poté chtěl změnit polohu, při které by ona byla nahoře, ale jakmile se vyměnili, tak ona toho využila a utekla pryč a přitom měla volat o pomoc. Pak potkala nějakou paní, která jí pomoc zavolala. Poškozená popsala jako jeho oblečení černou bundu, modré rifle a černé kecky, avšak v době zadržení měl na sobě béžovou péřovou bundu a v té samé barvě měl i kalhoty, navíc nesouhlasil ani popis jeho vlasů.

Znalec MUDr. Luděk Daneš CSs, v hlavním líčení stvrdil v celém rozsahu svůj znalecký posudek včetně jeho závěrů, tedy že obžalovaný v době spáchání skutku netrpěl duševní poruchou nebo nemocí, ani sexuální deviací, pro kterou by nebyl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání nebo své jednání ovládat, takovouto poruchou či nemocí netrpí ani v současné době, je schopen chápat smysl trestního řízení, z psychiatrického a sexuologického hlediska není obžalovaný pro společnost nebezpečný a znalec tedy nenavrhuje uložení žádného ochranného léčení. Dále dodal, že v průběhu hodnocení se bere v potaz i minulost obžalovaného, obžalovaný má tendenci k agresivnímu jednání, je tam zjištěná porucha osobnosti. Nejedná se o duševní chorobu, ale o poruchu osobnosti se sklony k agresivitě, čin tak jak jej popisovala poškozená i obžalovaný nevykazuje žádné známky sexuální deviace. Osobnost obžalovaného je anomální, nezdrženlivý se sklony k agresivnímu jednání.

Svědkyňě [REDAKCE] v hlavním líčení uvedla, že zhruba před 6 lety jela navštívit rodiče a před [REDAKCE] kde je dnes malý kruháč, pobíhala malá paní, jednalo se o Romku, byla zmatená. Byla celá špinavá a vypadala jako opilá anebo pod drogami, protože ona pobíhala po silnici, párkrát jim plácla do auta a zase pobíhala. Tehdy byly v autě malé děti, takže jen zavolali městskou policii. Když jim policie potvrdila, že přijede, jeli dále. Tehdy tam kromě té paní nikdo nebyl, snad před nimi projížděl ještě nějaký automobil. Ta paní jen rozhazovala rukama, připadala jí pomatená, byla špinavá na celém těle, vypadala jakoby se válela v nějaké hlíně, na sobě neměla žádné šaty ani boty. Co se týče popisu, ta paní byla 1,60 cm vysoká, drobná, tmavší vlnité delší vlasy, mladá okolo 25 let. Žádné zranění u ní svědkyně neviděla, ani ta paní neříkala, co se jí stalo. Vběhla prostě do silnice, svědkyně neví odkud a plácala jim do auta a běhala z jedné strany na druhou, a pořád tam zmateně pobíhala. Nežádalo o pomoc, mohla být v šoku, ale nemotala se.

Svědkyňě [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že pracovala jako zdravotní sestra na gynekologii, obžalovaný se přišel zeptat, zda někoho nepřivezli na vyšetření po znásilnění, ona mu řekla, že takovou informaci mu nepodá. Zajímalo jí však, proč se na to ptá a on jí řekl, že ta dotyčná tvrdil, že jí znásilnil on. Asi za hodinu potom volala PČR, že někoho přivezou a přivezli poškozenou, té provedli vyšetření a po něm seděla poškozená na chodbě a čekala s policií na výsledky. Potom slyšela do ordinace, jak poškozená křičí „To je on!“. Obžalovaný tehdy vypadal jinak, měl vlasy dlouhé po ramena, tehdy neměl vousy, snad měl brýle. U pasu měl pouzdro na nůž, bylo to dlouhé pouzdro, až do půlky stehna. V ten okamžik, kdy poškozená měla na chodbě identifikovat obžalovaného svědkyně nebyla. Vše se odehrálo mezi 15 – 18 hodinou odpoledne. To, že by se někdo přišel k ní informovat, tak takováto situace se jí nikdy nestala. Po nějaké době to, že se u ní obžalovaný informoval, řekla nějaké policistce, obžalovaný tam byl se svou přítelkyní. Jak dlouho vyšetření trvalo, to již dnes neví, ona si jí moc neprohlížela, vyšetřit pacientku a popsat zranění je povinností lékaře. Kdyby ale měla velké zranění, toho by si všimla. Ta paní jí opilá nepřipadala, byla asi v šoku. Poškozená jí neříkala, co se jí stalo. Na přímý dotaz obžalovaného svědkyně uvedla, že když se jej zeptala, proč ho zajímá informace o tom, že by přivezli někoho po znásilnění, tak jí odpověděl, že ta dotyčná udává, že jí znásilnil on. Svědkyně uvedla, že to má tedy blbě. Nevzpomíná si, že by jí obžalovaný řekl, že by mu bylo vyhrožováno, nic takového jí obžalovaný neřekl.

Svědék [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl téměř shodně jako v minulém hlavním líčení, tedy, že pracuje jako kriminalistický technik, dozvěděl se, že mělo dojít k napadení nějaký ženy a k údajnému znásilnění. Dojel spolu s ostatními ke kruhovému objezdu a šli do nějakého lesíka. K místu napadení se dalo krásně dojít, byly tam takové polorozpadlé dvě stěny a veprostřed nějaké hadry s kalhotkami. Ještě před tím se poškozené ptali, byla nahá a měla na sobě nějaké věci od městské policie. Řekla jim, že jí měl pachatel napadnout nožem, že tam měla tašku a že jí tím nožem měl odříznout kalhoty, a že na ní nesáhl. Svědek nalezené kalhotky vzal a dal je do folie. Poškozená říkala, že se jí pachatel nedotýkal a věci také ne, kalhotek se dotknul nožem. Ona říkala, že jí měl pachatel znásilnit, svědkovi připadalo, že šlo o domluvený sex, poškozená na něj nepůsobila rozrušeně. Na místo dojel po 15.00 hodině a byli tam zhruba půl hodiny. Není si vědom toho, že by poškozená pachatele popisovala.

Z rozsudku Okresního soudu v Plzni – město ze dne 27.2.2015, sp. zn. [REDAKCE], soud zjistil, že obžalovaný byl odsouzen pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 29.4.2015.

Po provedeném dokazování v hlavním líčení, když soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě, v souhrnu i v jejich vzájemných souvislostech, nevznikla soudu nejmenší pochybnost o tom, že se skutek stal tak, jak je uvedeno v obžalobě a že jej spáchal obžalovaný, na závěrech i po znovu provedeném hlavním líčení se vůbec nic nezměnilo, lze tedy použít závěry, ke kterým dospěl soud již ve dvou předchozích rozsudcích.

Obžalovaný od počátku nepopírá, že s poškozenou měl orální, vaginální i anální sex, což bylo předem s ní za úplatu dohodnuto a vše proběhlo z její strany dobrovolně, odmítá, že by dohodnuté praktiky vyžadoval po poškozené za použití násilí nebo zbraně ve formě nože. Naopak poškozená ve své výpovědi před soudem uvedla, že když po něm požadovala finanční úplatu, on vytáhl nůž a pod tímto tlakem se domohl na ní veškerého sexuálního styku a ona mu ze strachu o své zdraví a život vyhověla. Stojí zde tedy tvrzení proti tvrzení a soud dospěl k závěru, že není třeba pochybovat o věrohodnosti výpovědi poškozené. V první řadě tu jsou výpovědi svědků. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla v hlavním líčení, že zcela nahá poškozená, která měla na nohou jen ponožky, jí řekla, že jí někdo znásilnil a že na ní vytáhnul nůž, strážník MP Most svědek [REDAKCE] uvedl, že poškozená uvedla, že byla znásilněna a ohrožována nožem, ten pachatel jí měl rozřezat spodní prádlo, hovořil i o tom, že poškozená byla vyděšená, policista svědek [REDAKCE] uvedl, že poškozená jim řekla, že vše bylo pod nátlakem, že se bála, protože na ní vytáhnul nůž a že strachu už potom souhlasila se vším a potom, že se jí při jedné příležitosti podařilo utéct a že utekla celá nahá, na nohou snad měla jen ponožky a běžela do Souše a u autodromu jí zastavila nějaká paní a pak na místo přijela městská policie, vše se mělo odehrát na nějakém zbořeništi, spáleništi, kde našli i kalhotky poškozené, byly poškozené, rozříznuté nožem, nůž samotný nikoli, stejně vypovídal i další policista, svědek ing. [REDAKCE]. Další policista, svědek [REDAKCE], vypověděl, že poškozená jim řekla, že obžalovaného potkala na kruhovém objezdu u Matyldy, kde stála ta rozpadlá chata, znala ho prý už z dřívějška, měli domluvit pohlavní styk za peníze, šli do té chatky, ona po něm chtěla peníze, on jí žádné nechtěl dát, a místo toho na ní vytáhl nůž a donutil ji nejdříve k orálnímu sexu, pak jí řekl, ať si lehne na záda a měli spolu pohlavní styk, protože jí řekl, že jí zabije, udělala vše, co po ní chtěl, poté chtěl změnit polohu, při které by ona byla nahoře, ale jakmile se vyměnili, tak ona toho využila a utekla pryč a přitom měla volat o pomoc. Jak je z výše uvedeného patrné, poškozená se ve své verzi popisu události vůbec nelišila, v obecný rysech jí popisoval stále stejně, ač ji vyprávěla několika osobám (vzhledem k časovému odstupu lze tolerovat některé odchylky v detailech, leč podstatné jsou jí popisované rozhodné skutečnosti, které jsou totožné). Její věrohodnost je podporována závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, kdy ji znalec označil za osobu intelektuálně podprůměrnou s IQ 75, avšak jinak za schopnou správně vnímat, pamatovat si a vnímané události správně reprodukovat a tudíž za schopnou podat obecně věrohodnou výpověď, obecně nemá sklon k patologické lhavosti, konfabulacím či záměrnému účelovému blokování či zkreslování skutečnosti, nebyly nalezeny motivy pro křivé nařčení obžalovaného, její výpověď lze označit za specificky věrohodnou. Soud měl možnost i poškozenou slyšet a pozorovat ji při výpovědi a pokládat jí otázky, kdy vše líčila i s detaily přiléhavě, bez zabíhání, plynule bez zadrhávání a přestávek, líčenou událost doprovázela i přirozenou mimikou a emočními projevy, tudíž se všemi atributy, které nesvědčí o lhaní či konfabulaci, toto soud vyloučil vzhledem k závěrům znaleckého posudku, zejména o údajích o jejím inteligenčním kvocientu – za těchto předpokladů by poškozená ani nebyla schopna si událost, pokud by ji neprožila, vybájit a kdyby přece, pak nikoli s detaily, které ve své výpovědi uváděla a které věrohodnost její výpovědi zvyšují. Svědci – policisté [REDAKCE], ing. [REDAKCE] a [REDAKCE], stejně jako svědkyně [REDAKCE], která je zdravotní sestrou na gynekologickém oddělení Nemocnice v Mostě, uvedli, že když přivezli poškozenou na

prohlídku, okamžitě reagovala na přítomnost obžalovaného, kdy jej označila slovy: „To je on, to je on!“, označila jej (a popsala, byť s nepřesnostmi) již dříve, neboť jej potkala již ve vlaku – o tomto referují kromě poškozené i svědci policisté [REDAKCE] a ing. [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] navíc uvedla, že obžalovaný se jí byl ptát asi hodinu před tím, než poškozenou policie přivezla na vyšetření, zda k nim nebyla přivezena žena po znásilnění, ing. [REDAKCE] vypověděl, že když s kolegou [REDAKCE] v nemocnici zajistili obžalovaného, ten nejprve styk s poškozenou popřel, ale pak jej doznal, řekl, že jí neznásilnil, ačkoli žádný z policistů se před obžalovaným vůbec nezmiňoval o tom, že jde o znásilnění. Ze všech těchto údajů lze usuzovat na nevěrohodnost výpovědi obžalovaného ohledně průběhu skutku. V neposlední řadě je nutno (neboť toto odsouzení nebylo doposud zahlazeno s účinkem, že by se na obžalovaného hledělo, jakoby trestán nebyl) konstatovat, že se stejně právně klasifikovaného skutku dopustil již v roce 2003, kdy byl za něm shora citovaným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4 roků, který vykonal dne 12.1.2008 a spolu s dalším trestem byl z výkonu trestu propuštěn dne 12.1.2010, tj. necelé dva roky před dnes projednávanou událostí. Obžalovaný neustále poukazuje na rozpory ohledně jeho popisu, kdy někteří svědkové jej označují jako za blondáka, nebo poukazuje na rozpory v časových údajích, tyto námitky jsou irelevantní, sám doznal, že na místě činu byl a že měl s poškozenou pohlavní styk, toto nikdy nepopřel, ani nikdy neuváděl, že by se na místě mohl vyskytnout někdo jiný, s kým by si jej poškozená mohla splést. Toto však nepřipadá v úvahu, neboť poškozená obžalovaného potkala již před samotnou událostí, a bezpečně jej poznala i v nemocnici. To, že svědek [REDAKCE] uvedl, že se poškozená zmínila o tom, že se jí nedotýkal, toliko nožem, je svědectví ojedinělé, vzhledem ke svědectvím svědků ostatních, kteří vypověděli a popsali to, s čím se jím poškozená svěřila.

Obžalovaný tak svým jednáním se dopustil jednání pro společnost škodlivého a nebezpečného neboť jiného pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový skutek se zbraní, a svým jednáním tak jak po stránce subjektivní (úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), tak i objektivní, naplnil zákonné znaky zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku.

Při úvaze o trestu dospěl soud k následujícím závěrům: z hlediska povahy a závažnosti jednání obžalovaného s ohledem na význam dotčeného chráněného zájmu, z hlediska způsobu provedení činu a jeho následku včetně okolností, za nichž byl spáchán, jednání obžalovaného žádným způsobem nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem pro tento druh trestného jednání. Přitěžující ani polehčující okolnosti soud neshledal.

Jelikož se skutku obžalovaný dopustil dříve, než byl vyhlášen výše citovaný rozsudek Okresního soudu Plzeň – město, bude se jednat o uložení trestu souhrnného, který nesmí být méně přísný než trest původně uložený, a vzhledem k tomu, že zrušení původního rozsudku předcházelo toliko odvolání obžalovaného, nemůže být ani nově ukládaný trest přísnější než ten původně uložený, tj. 4 roky.

Jako přiměřený trest pak soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 4 roků, tj. v rámci zákonné trestní sazby 2 léta až 10 let v jedné třetině této sazby, a tedy stejně jako v původně uloženém rozsudku, a pro výkon tohoto trestu jej zařadil do věznice s ostrahou, kam dle zákona náleží.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Rozsudek může napadnout odvoláním obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škodu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě nebo další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání nepřisluší osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soudu prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. (§ 306a odst. 2 tr. řádu)

V Mostě dne 22.6.2017

JUDr. Benno Eichler, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Duchoňová